

Bilag 5.

DE DANSKE HANDELSFORENINGERS FÆLLES-ORGANISATION

Den 5. december 1972.

De danske Handelsforeningers Fælles-Organisation, der repræsenterer 25 branche-foreninger inden for butikshandelen, blandt hvis medlemmer adskillige er importforretninger, tillader sig herved at henstille, at forslaget om afskaffelse af nedskrivningerne på varepartier, indkøbt på bindende kontrakt, frafaldes.

Det er efter fællesorganisationens opfattelse ikke rimeligt, at de mange mindre og mellemstore handelsvirksomheder, som nu i en årrække har indrettet deres virksomheder på en driftskapital, der er tilvejebragt gennem den skattecredit, som disse afskrivninger giver, nu gennem en afskaffelse af denne ordning skal betale for, at industrien kan opnå yderligere forbedringer af afskrivningerne på maskiner, inventar m. v., jfr. finansministerens forslag til Lov om ændring af afskrivningsloven og investeringsfondsloven.

For disse virksomheder har de gældende regler for skattemæssige afskrivninger, specielt retten til skattemæssigt at skrive af på indgåede, bindende kontrakter, været af umådelig betydning, og det må antages, at en ophævelse af denne ret vil berøve virksomhederne den nødvendige driftskapital og forrykke konkurrenceforholdene, således at udenlandske virksomheder med bedre økonomisk baggrund får mulighed for at overtage markedsandele fra danske forretninger.

Begrundelsen for nedskrivningsmuligheden er risikoen for tab ved en uønsket prisudvikling eller konjunkturedgange. I en række specialbrancher kan modeændringer for varer, der er købt på kontrakt til senere — eventuel successiv — levering, føre til tab, ligesom efterspørgslen efter varer, der længere tid i forvejen er købt på bindende kontrakt, kan afsvækkes som følge af skiftende økonomiske forhold — øget skatte-

tryk, inflation, prisstigninger m. v. — med den virkning, at tab opstår. De argumenter, der således har ført til etableringen og opretholdelsen af afskrivning på bindende kontrakt, eksisterer således fortsat.

Prisloven, de skærpede konkurrenceforhold samt det hårde skattetryk vanskeliggør i dag forøgelsen af egenkapitalen i virksomhederne, og likviditetsstramningen gør det samtidig vanskeligt at opnå driftsmidler i form af lånt kapital.

Skulle der ikke være politisk mulighed for at opretholde de gældende afskrivningsregler på varer indkøbt på bindende kontrakt, skal man meget henstille, at afviklingsperioden bliver udvidet fra de foreslåede 2 år til minimum 5 år.

I varelagerloven af 3. juni 1967 var det netop fastsat, at kontraktnedskrivningerne skulle afskaffes i løbet af en periode på 5 år, og en kortere frist vil utvivlsomt bringe mange virksomheder ud i en likviditetskrise, som kan være svær at klare. De med afviklingen øgede skattekrav vil være umulige at efterkomme for virksomheder, hvis nettoavanceer i forvejen er presset ned til det ufor-svarlige.

Vi håber, at de anførte forhold kan overbevise udvalget om, at provenutabet på 400-500 millioner kroner årligt, som forbedringen af industriens maskinafskrivninger koster, ikke skal hentes hjem fra de økonomisk svagere handelserhverv. Finder udvalget det derfor nødvendigt at tilvejebringe et merprovenu andetsteds til delvis at opveje det nævnte provenutab, henstiller vi, at det alene bliver inden for den del af erhvervslivet, der opnår økonomiske fordele ved omlægningen af afskrivningerne, og at handelserhvervet friholdes for at betale for industriens fordele.

Med venlig hilsen

p. f. v.

T. Hecht-Nielsen,

formand.

/Erik Langsted,
direktør.